

Kız ve Altın Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Altın Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Maya, sıcak açık kahverengi tenli ve kurdeleyle arkaya bağlanmış dalgalı siyah saçlı bir kızdı. Keşfetmeyi çok severdi ve bez çantası her zaman defterler ve kalemlemlerle doluydu. Güneşli bir öğleden sonra, köyünün arkasındaki tepeye tırmandı. Tepede, kavisli çatılı ve tozlu kubbeli eski bir taş bina buldu. Unutulmuş bir gözlemevine benziyordu.

Maya gıcırdayan ahşap kapıyı itip içeri girdi. Oda loş ve tozlu, her köşede örümcek ağları vardı. Birdenbire, gölgelerin arasından bir çift kocaman kehribar göz ona baktı. Yumuşak, parıldayan altın tüyleri olan tombul bir baykuştı. Boynunda deri bir kordonla asılı küçük bir pirinç anahtar vardı. 'Merhaba,' diye fısıldadı Maya, kalbi hızla çarpıyordu.

Baykuş püsküllü kulak tüylerini kabarttı ve yumuşak bir ötüş çıkardı. 'Ben bu gözlemevinin bekçisiyim,' dedi yumuşak, bilge bir sesle. 'Yıllardır buraya göz kulak oluyorum.' Maya'nın meraklı koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Burası neresi?' diye sordu. Baykuş, uzun zaman önce insanların buraya yıldızlara bakmaya geldiğini anlattı. Ama artık herkes burayı unutmuştu.

Maya tozlu raflara ve köşedeki eski teleskoba baktı. 'Burayı temizlemeliyiz!' dedi. Baykuşun kehribar gözleri parladı. 'Bunu çok isterim,' dedi. Maya çantasını açıp bir defter çıkardı. 'Bir plan yapalım,' dedi. Birlikte ana odadan başlamaya karar verdiler.

Maya bir süpürge bulup yeri süpürdü, baykuş da kanatlarını çırparak tozu kovaladı. Pencereleri güneş ışığı içeri dolana kadar temizlediler. Maya'nın hardal sarısı tulumu toza bulandı ama umursamadı. Baykuş pirinç anahtarıyla eski temizlik malzemeleriyle dolu bir dolabı açtı. 'Bu anahtar buradaki her kapıyı açar,' dedi gururla.

Sonra teleskobu ele aldılar. Büyük ve piriñti, uzun bir borusu tavana doğru uzanıyordu. 'Bozuk,' dedi Maya, çatlamış bir mercek fark ederek. Baykuş başını salladı. 'Uzun zamandır bozuk.' Maya onarmak için gereken her şeyi dikkatle not etti. 'Yeni bir mercek bulabiliriz,' dedi. 'Çantamda notlar için yer var.'

Gözlemesini aradılar ve ahşap bir kutuda yedek bir mercek buldular. Maya teleskobun tepesine ulaşmak için merdivene tırmandı. Baykuş merceği gagasında tutarak yanına uçtu. Birlikte merceği yerine taktılar. 'Tam oldu!' diye sevindi Maya. Baykuş sevinçle öttü. Vidaları sıkıldılar ve pirinci parlayana kadar parlattılar.

Güneş batmaya başladığında onarımları bitirdiler. Gözlemevi temiz ve davetkâr görünüyordu. Maya'nın kolları yorgundu ama mutluydu. 'Başardık!' dedi. Baykuş teleskobun üzerine tünedi ve ona yumuşak, bilge bakışlarıyla baktı. 'Çok çalıştın,' dedi. 'Şimdi çalışıyor mu bakalım.'

Gece gelince yıldızlar birer birer göründü. Maya teleskobu gökyüzüne çevirdi. Mercekten baktı ve nefesi kesildi. 'Yıldızları görebiliyorum!' diye haykırdı. Küçük elmaslar gibi parlak ve net görünüyorlardı. Baykuş da baktı. 'Muhteşem,' diye fısıldadı. Sırayla aya ve parıldayan yıldızlara baktılar.

Maya gördüğü her şeyi defterine yazdı. Yıldızların ve baykuşun resimlerini çizdi. 'Onlar hakkında her şeyi öğrenmek istiyorum,' dedi. Baykuş ona takımyıldızları anlatan hikâyeler anlattı. Gökyüzünün birçok sırrını biliyordu. Maya dikkatle dinledi, koyu kahverengi gözleri hayretle parlıyordu. Bir hazine bulmuş gibi hissediyordu.

O geceden sonra Maya gözlemevini her hafta ziyaret etti. Arkadaşlarını yıldızları görmeye getirdi. Baykuş herkesi yumuşak bir ötüşle karşıladı. Gözlemevi yeniden mutlu ve hareketliydi. Maya eski şeylerin harika sırlar sakladığını öğrendi. Bilgiyi korumanın özel bir iş olduğunu da öğrendi.

Baykuş Maya'ya kendi küçük pirinç anahtarını verdi. 'Yeni bekçi sensin,' dedi. Maya anahtarı boynuna bir kurdeleyle taktı. Kendini gururlu ve sorumlu hissetti. Gözlemesine bakacağına ve harikalarını başkalarıyla paylaşacağına söz verdi. Baykuş mutlulukla öttü. 'Bunu yapacağını biliyordum,' dedi.

Maya ve baykuş çok iyi arkadaş oldular. Birlikte saatler geçirdiler, yıldızlara baktılar ve sohbet ettiler. Baykuş ona gözlemevinin tarihini anlattı. Maya hepsini defterlerine yazdı. Her şeyi hatırlamak istiyordu. Baykuş bilge ve nazikti, Maya ona tamamen güveniyordu.

Bir akşam Maya gözlemevine özel bir kitap getirdi. Köy kütüphanesinde bulduğu astronomi kitabıydı. 'Bu daha çok şey öğrenmemize yardım eder,' dedi. Baykuşun kehribar gözleri parladı. 'Bilgi paylaşılmalıdır,' dedi. Yıldız ışığı altında kitabı birlikte okudular.

Gözlemevi köy çocuklarının en sevdiği yer oldu. Maya onlara teleskobu gösterdi ve hikâyeler anlattı. Baykuş hepsine göz kulak oldu. Bir daha hiç yalnız kalmadı. Maya bir fark yarattığını biliyordu. Tarihin bir parçasını kurtarmış ve ömür boyu sürececek bir arkadaş edinmişti.

Böylece kız ve altın baykuş gözlemesine birlikte baktılar. Sırlarını korudular ve harikalarını dünyayla paylaştılar. Maya, biraz özen ve dostlukla eski, unutulmuş şeylerin bile yeniden özel olabileceğini öğrendi. Baykuş arkadaşını her hafta ziyaret etti ve yıldızlar üzerlerinde parladı.